

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie wykonania przepisów dekretu o stanie wojennym w zakresie łączności.

Na podstawie art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 2 i art. 36 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Cenzura przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej oraz kontrola rozmów telefonicznych.

§ 1. Wprowadza się cenzurę przesyłek pocztowych

i korespondencji telekomunikacyjnej oraz kontrolę rozmów telefonicznych.

§ 2. 1. Cenzurą, o której mowa w § 1, obejmuje się krajowe i zagraniczne przesyłki pocztowe oraz korespondencję telekomunikacyjną.

2. Kontrolą, o której mowa w § 1, obejmuje się rozmowy telefoniczne w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

§ 3. Cenzurę i kontrolę, o których mowa w § 1,

prowadzą organy cenzury powołane w trybie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154).

§ 4. Organys cenzury są uprawnione do:

- 1) cenzurowania, zatrzymywania i konfiskowania w całości lub w części przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej;
- 2) zacierania w przesyłkach pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej informacji, których treść może zagrażać interesom bezpieczeństwa lub obronności Państwa;
- 3) przerywania rozmów telefonicznych oraz połączeń teleksowych i telegraficznych, jeżeli ich treść może zagrażać interesom bezpieczeństwa lub obronności Państwa;
- 4) występowania z wnioskiem o wyłączenie ze względu na zapewnienie ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa określonych relacji i abonentów telefonicznych, teleksowych i telegraficznych do właściwych organów resortu łączności.

Rozdział II

Ograniczenie wykonywania usług łączności pocztowej i telekomunikacyjnej.

§ 5. Wprowadza się ograniczenia wykonywania usług łączności pocztowej i telekomunikacyjnej.

§ 6. 1. W ramach ograniczeń, o których mowa w § 5, w odniesieniu do usług łączności pocztowej zawieszają się przyjmowanie:

- 1) paczek w relacjach:
 - a) obywatel — obywatel,
 - b) obywatel — instytucja państwowa, przedsiębiorstwo państwowe, przedstawicielstwo, organizacja polityczna, społeczna i spółdzielcza;
- 2) przesyłek pocztowych z zawartością książek, prasy i druków w relacjach obywatel — obywatel.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczą paczek z zawartością leków, środków i przedmiotów niezbędnych do ratowania życia lub zdrowia oraz paczek z odzieżą i żywnością.

3. Zachowuje się przyjmowanie paczek od instytucji państwowych, przedsiębiorstw państwowych, przedstawicielstw, organizacji politycznych, społecznych i spółdzielczych.

4. Przyjęcie przez urząd pocztowo-telekomunikacyjny paczki, o której mowa w ust. 3, uzależnia się od przedstawienia pisemnego zaświadczenia stwierdzającego konieczność jej nadania, z wyszczególnieniem jej zawartości. Zaświadczenie powinno posiadać pieczęć nagłówkową oraz własnoręczny czytelny podpis kierownika instytucji (przedsiębiorstwa, organizacji, przedstawicielstwa).

5. Dopuszcza się przyjmowanie paczek o wadze do 5 kg.

§ 7. Zawieszają się przyjmowanie paczek oraz przesyłek pocztowych z zawartością książek, prasy i druków przeznaczonych do wysłania przez obywateli za granicę.

§ 8. 1. Przyjmowanie paczek odbywa się w wyznaczonych urządach pocztowo-telekomunikacyjnych, w określonych godzinach.

2. Adresy urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz godziny ich urzędowania podaje się do publicznej wiadomości we wszystkich urządach pocztowo-telekomunikacyjnych.

3. Przyjęcie paczki oraz przesyłki wartościowej może nastąpić tylko w stanie otwartym, umożliwiającym wgląd w jej zawartość.

4. Przyjętą przez urząd pocztowo-telekomunikacyjny paczkę osoba nadająca osobiście zabezpiecza (pakuje) w obecności pracownika tego urzędu.

§ 9. W wypadku reklamacji o niedoręczenie przesyłki pocztowej właściwy urząd pocztowo-telekomunikacyjny zawiadamia nadawcę posiadającego dowód jej nadania o przyczynie niedoręczenia.

§ 10. Na czas wprowadzenia ograniczeń, o których mowa w § 5, zawieszają się obowiązujące w resorcie łączności postanowienia i wytyczne dotyczące terminowości doręczania paczek, przesyłek pocztowych, korespondencji telekomunikacyjnej i rozmów telefonicznych.

§ 11. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego), może na podstawie odrębnej decyzji uchylić lub rozszerzyć wprowadzone rozporządzeniem ograniczenia wykonywania usług łączności pocztowej.

§ 12. W ramach ograniczeń, o których mowa w § 5, w części dotyczącej usług łączności telekomunikacyjnej:

- 1) telefoniczne połączenia międzynarodowe realizuje się za pośrednictwem telefonistek centrali międzynarodowej Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanego dalej w skrócie „PPTiT”, w Warszawie,
- 2) teleksowe połączenia międzynarodowe realizuje się za pośrednictwem telegrafistek teleksowej centrali międzynarodowej PPTiT w Warszawie,
- 3) telegramy zagraniczne przesyła się za pośrednictwem centrali telegraficznej PPTiT w Warszawie,
- 4) wyłączają się aparaty telefoniczne samoinkasujące wielostrefowe,
- 5) przy zamawianiu rozmów telefonicznych i połączeń teleksowych w urządach pocztowo-telekomunikacyjnych jest wymagane okazanie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Rozdział III

Wstrzymanie i ograniczenie pracy urządzeń łączności.

§ 13. 1. Wstrzymuje się pracę urządzeń łączności w zakresie:

- 1) stałej radiokomunikacji międzynarodowej,
- 2) wszystkich łączy i traktów przewodowych i radioliniowych relacji międzynarodowych, w tym łączności przygranicznej, w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa realizowanych z pominięciem centrali międzynarodowej PPTiT w Warszawie.

2. Wstrzymuje się pracę radiowęzłów publicznych resortu łączności.

§ 14. 1. Przepisy § 13 ust. 1 nie dotyczą urządzeń łączności sił zbrojnych oraz resortów spraw wewnętrznych i spraw zagranicznych.

2. Minister Łączności na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych może zezwolić na utrzymanie lub wznowienie

pracy urzędów łączności, o których mowa w § 13 ust. 1, a urzędów, o których mowa w § 13 ust. 2 — dyrektor wojewódzkiego urzędu telekomunikacji na wniosek wojewody (równorzędnego).

§ 15. 1. Urządzenia radiokomunikacyjne i radiotelefoniczne pracujące w sieciach ogólnokrajowych, wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich i wewnątrzzakładowych mogą być używane przez jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki narodowej wyłącznie do celów służbowych.

2. Jeżeli wymagać tego będą względy zapewnienia ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa, na podstawie odrębnej decyzji Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może wstrzymać lub ograniczyć pracę urzędów łączności w zakresie:

- 1) radiokomunikacji morskiej,
- 2) lądowej stałej i ruchomej radiokomunikacji o zasięgu ogólnokrajowym oraz pracującej w sieciach wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich i wewnątrzzakładowych.

§ 16. 1. Ze względu na zapewnienie ochrony interesów bezpieczeństwa lub obronności Państwa mogą być wprowadzane ograniczenia w zakresie:

- 1) rozmów telefonicznych,
- 2) połączeń teleksowych,
- 3) przyjmowania telegramów,
- 4) wykorzystywania łączy dzierżawionych.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności polegać na wyłączeniu określonych relacji, grup abonentów lub abonentów indywidualnych.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, wprowadzają organy resortu łączności na wniosek organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 17. 1. Wprowadza się zakaz zakładania i używania amatorskich i doświadczalnych urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci ważność zezwolenie na założenie i używanie radiostacji indywidualnych i klubowych oraz doświadczalnych, wydane przed tym dniem na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 23 grudnia 1968 r. w sprawie wydawania zezwoleń na zakładanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urzędów radiowych i warunków ich używania (Dz. U. z 1969 r. Nr 2, poz. 14).

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą odpowiednio radiotelefonów będących w posiadaniu osób fizycznych.

§ 18. 1. Posiadacze indywidualnych i klubowych amatorskich urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych oraz osoby fizyczne posiadające radiotelefony są obowiązani do zwrócenia posiadanych zezwoleń na założenie i używanie urzędów radiowych organowi, które je wydał, równocześnie ze złożeniem tych urzędów do depozytu, o którym mowa w rozdziale IV.

2. Posiadacze doświadczalnych urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych są obowiązani w terminie 48 godzin od dnia wejścia w życie rozporządzenia do:

- 1) zwrócenia posiadanych zezwoleń na używanie urzędów radiowych organowi, który je wydał,
- 2) rozebrania posiadanych urzędów radiowych na części składowe,

3) zabezpieczenia posiadanych urzędów radiowych przed ich uruchomieniem i używaniem przez inne osoby.

§ 19. Minister Łączności sprawuje nadzór i kontrolę nad wykonaniem przepisów § 18.

§ 20. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może wydać w uzasadnionych wypadkach zezwolenie na założenie lub używanie urządzenia, o którym mowa w § 17 ust. 1 i 3, oznaczonej osobie lub instytucji.

§ 21. 1. Założenie lub używanie urzędów radiowych, o których mowa w § 17 ust. 1 i 3, bez zezwolenia wydanego na podstawie § 20 stanowi wykroczenie określone w art. 63 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114) albo przestępstwo określone w art. 287 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 13, poz. 94 z późniejszymi zmianami) i może spowodować orzeczenie przepadku urządzenia radiowego.

2. Naruszenie przepisów § 18 może spowodować następstwa określone w § 24 i § 28.

§ 22. Za czas wstrzymania pracy urzędów łączności, o których mowa w rozdziale III, nie pobiera się opłat taryfowych.

Rozdział IV

Składanie do depozytu urzędów radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych.

§ 23. 1. Zobowiązuje się:

- 1) osoby fizyczne posiadające indywidualne amatorskie urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze,
- 2) kluby radioamatorskie posiadające klubowe amatorskie urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze,
- 3) osoby fizyczne posiadające wszelkiego rodzaju radiotelefony

— do złożenia tych urzędów do depozytu, chociażby nie były one ich własnością.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje również zmagazynowane urządzenia radiowe nadawcze i nadawczo-odbiorcze oraz ich części składowe nie będące w bieżącym używaniu.

§ 24. 1. W razie stwierdzenia założenia lub używania doświadczalnego urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego bez wymaganego zezwolenia, organy podległe Ministrowi Łączności w uzgodnieniu z organami Milicji Obywatelskiej mogą zobowiązać instytucje naukowo-badawcze, uspołecznione zakłady produkujące urządzenia i sprzęt radiowy oraz szkoły wyższe i średnie, których program nauczania obejmuje radiotechnikę, do złożenia posiadanych urzędów do depozytu.

2. W razie stwierdzenia używania urzędów radiokomunikacyjnych i radiotelefonicznych pracujących w sieciach ogólnokrajowych, wewnątrzresortowych, wewnątrzwojewódzkich lub wewnątrzzakładowych, w sposób wykraczający poza potrzeby służbowe, organy podległe Ministrowi Łączności w uzgodnieniu z organami Milicji Obywatelskiej mogą zobowiązać jednostki organizacyjne administracji państwowej i gospodarki narodowej do złożenia posiadanych urzędów do depozytu.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy mogą również w inny sposób zabezpieczyć urządzenia radiowe przed ich używaniem.

§ 25. 1. Postępowanie w sprawie o złożenie do depozytu urzędów radiowych prowadzi:

1) właściwy miejscowo okręgowy inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej we współdziałaniu z właściwym komendantem wojewódzkim Milicji Obywatelskiej — w stosunku do urzędzeń, o których mowa w § 24 ust. 1,

2) Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej we współdziałaniu z Komendantem Głównym Milicji Obywatelskiej — w stosunku do urzędzeń, o których mowa w § 24 ust. 2

— bez udziału strony, której dotyczy postępowanie.

2. Decyzję w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych wydaje:

1) okręgowy inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej — w stosunku do urzędzeń, o których mowa w § 24 ust. 1,

2) Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Radiowej — w stosunku do urzędzeń, o których mowa w § 24 ust. 2.

3. Decyzję w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych doręcza się stronie na piśmie w trybie przepisów art. 39—48 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26). Decyzja może być doręczona również przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej lub pracownika inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej.

4. Decyzja w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych, wydana przez organy, o których mowa w ust. 2, jest ostateczna. Odwołanie od decyzji nie przysługuje.

5. Decyzji w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

§ 26. 1. Minister Łączności w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w uzasadnionych wypadkach, może wydać oznaczonej osobie lub instytucji zezwolenie na podjęcie złożonych do depozytu urzędzeń radiowych, o których mowa w § 23.

2. Decyzja w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych, o których mowa w § 24, może być w każdym czasie uchylona przez organ, który ją wydał, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające utrzymanie jej w mocy.

§ 27. 1. Osoby fizyczne i kluby radioamatorskie, o których mowa w § 23 ust. 1, są obowiązane do dobrowolnego złożenia, na swój koszt i ryzyko, posiadanych urzędzeń radiowych do depozytu w terminie 48 godzin od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 24, są obowiązane do dobrowolnego złożenia, na swój koszt i ryzyko, posiadanych urzędzeń radiowych do depozytu w terminie 24 godzin od daty doręczenia decyzji w sprawie złożenia do depozytu urzędzeń radiowych.

3. Urządzenia radiowe składa się do depozytu w siedzibie właściwego miejscowo wojewódzkiego urzędu telekomunikacji lub w miejscu wskazanym przez dyrektora tego urzędu.

§ 28. W razie niezłożenia urzędzenia radiowego do

depozytu w oznaczonym czasie i miejscu, odebrania tego urzędzenia i złożenia do depozytu dokonują organy Milicji Obywatelskiej na wniosek właściwego okręgowego inspektora (Głównego Inspektora) Państwowej Inspekcji Radiowej, w trybie odpowiednich przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 z późniejszymi zmianami).

§ 29. 1. Do urzędzeń radiowych składanych do depozytu stosuje się odpowiednio przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1950 r. w sprawie postępowania z depozytami rzeczowymi (Monitor Polski Nr A-79, poz. 925).

2. Zasady wykorzystywania złożonych do depozytu urzędzeń radiowych na potrzeby obronne Państwa określają odrębne przepisy.

3. Za szkodę wyrządzoną w urzędzeniach radiowych złożonych do depozytu ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa.

§ 30. Minister Łączności sprawuje nadzór i kontrolę nad przyjmowaniem do depozytu i składowaniem zdeponowanych urzędzeń radiowych.

§ 31. Przepisy rozdziału IV nie naruszają przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju (Dz. U. Nr 20, poz. 103).

Rozdział V

Przepisy końcowe.

§ 32. Minister Łączności oraz terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego podadzą do publicznej wiadomości obowiązki i ograniczenia wynikające z rozporządzenia.

§ 33. Prezesi Zarządów Głównych Polskiego Związku Krótkofalowców i Ligi Obrony Kraju oraz Naczelnik Związku Harcerstwa Polskiego podadzą do wiadomości członkom tych stowarzyszeń posiadającym urzędzenia, o których mowa w § 23 ust. 1, przepisy rozdziału III i IV.

§ 34. 1. Przepisy rozdziału I i II oraz § 16 stosuje się do prześlepek pocztowych nadanych na obszarze, na którym został wprowadzony stan wojenny, albo adresowanych do osób przebywających na tym obszarze, a także do abonentów telefonicznych, telegraficznych i teleksowych znajdujących się na tym obszarze.

2. Przepisy § 17—22 oraz rozdziału IV stosuje się do urzędzeń radiowych założonych na obszarze, na którym został wprowadzony stan wojenny.

3. Przepisy § 13—15 stosuje się tylko w wypadku wprowadzenia stanu wojennego na całym terytorium państwa.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski